अथ वपाया याज्यामाह। "स पप्रथानो अभि पञ्चभूम। त्रिबन्धुरो मनसायातु युक्तः। विशो येन गच्छथो देवयन्तीः। कुत्राचिद्यामममश्विना दधाना" इति। 'सः' रथः समा 'युक्तः', 'आयातु' स्मरणमात्रेणास्मदीयं यज्ञमागच्छतु। कीदृशो रथः, 'पञ्चभूम' 'अभिपप्रथानः' भूमशब्दो भुवनवाची, पञ्चसङ्ख्याकानि भुवनानि पृथिव्यन्तरिक्षद्युलोकपाताललोकजनलोकरूपाणि, अभिलक्ष्य 'पप्रथानः' अतिशयेन प्रथमानः। बन्धुरशब्देन सारथिस्थानमुच्यते, त्रीणि बन्धुराणि यस्यासौ 'त्रिबन्धुरः', रथे बङ्कश्वेषु योजितेषु कक्ष्यात्रये सारथय उपविश्य तान् सर्व्वानश्वान् प्रेरयन्ति। हे अश्विनौ युवां 'येन' रथेन, 'देवयन्तीः' देवानामात्मन इच्छन्तीः, स रथः पूर्व्वोक्तगुणकः, हे अश्विनौ 'कुत्राचित्' यत्र यत्र क्वापि, 'यानं' गमनं, 'दधाना' मनसि धारयन्तौ, तेनैव रथेन गच्छथ इति शेषः॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोनुवाक्यामाह। "स्वश्वा यशसाऽऽयातमर्वाक्। दस्रा निधिं मधुमन्तं पिबाथः। वि वाꣳ रथो बध्वा यादमानः [७] अन्तान्दिवो बाधते वर्त्तनिभ्यां" इति। हे 'दस्रा' अश्विनौ, 'स्वश्वा' शोभनैरश्वैर्युक्तौ, तथा 'यशसा', युक्तौ 'अर्वाक्' 'आयातं' अस्मदभिमुखं आगच्छतं, आगत्य च 'मधुमन्तं' माधुर्य्ययुक्तं, 'निधिं' निधिसमानां वपादिकं, 'पिबाथः' भक्षयथः, 'बध्वा', सहितयोः 'वां' युवयोः, अयं, 'रथः' यादमानः इतस्ततो भ्रमन् 'वर्त्तनिभ्यां' चक्रधाराभ्यां, चक्रमार्गाभ्यां वा, 'दिवोऽन्तान्' द्युलोकस्यपर्य्यन्तान्, विशेषेण 'बाधते'॥